

4. BÖLÜM

BERRAK HÜCRELİ RENAL HÜCRELİ KARSİNOM

Merve BAŞAR YEREBAKAN¹

GİRİŞ

Berrak hücreli renal hücreli karsinom en sık karşılaştığımız histolojik alt sınıf türüdür. Çeşitli kaynaklarda böbrek tümörleri içerisinde farklı oranlar bildirilmektedir (%70-80)^{1,2}. Hastaların çoğu asemptomatiktir ve radyolojik görüntülemelerde rastlantısal olarak fark edilmektedir. Çeşitli etnik gruplarda insidansı değişmekte birlikte erkek baskın popülasyonda sıktır (Erkek/Kadın:1.1-2.8). Geniş bir yaş skalasında saptanabilir. Genellikle ortalama 56-64 yaşlarında yoğunlaşır¹. Berrak hücreli renal hücreli karsinomlarda (BHRHK) kromozom 3'ün kısa kolundaki (3p) kayıp ve Von Hippel-Lindau (VHL) geninde mutasyonlar sık görülmektedir². VHL geninde inaktivasyon yanı sıra hipoksi ile induklenebilir faktörün artması moleküller zeminde etkilidir³. Renal karsinomların büyük bir oranını karşılayan bu histolojik tip yakın zamanda tanıtan düşük malign potansiyelli antitelerin ayrılması ile böbrek tümörleri içerisinde orantısal olarak azalma eğilimindedir⁴.

Semptomatik olgular genellikle hematüri ve yan ağrısı ile bulgu verirken daha ileri evrelerde, ateş ve kilo kaybı şikayetleri ön plandadır³. Paraneoplastik sendromlar %10-40 hastada görülebilir¹. Grawitz tümör ve hipernefroma gibi eski isimlendirmeleri sinonim olarak literatürde yer almaktadır.

BHRHK metastaz aşamasında sıkılıkla hematojen yol ile sırasıyla renal sinüs venleri, renal ven ve vena kavaya direne olarak akciğere ulaşır. Lumbar venlere ulaştığında ise daha düşük basınçlı ve dural venöz sinüs bağlantılı paravertebral venöz pleksus aracılığı ile santral sinir sistemine, baş ve boyun bölgесine;

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji
mervebasar@hotmail.com

KAYNAKÇA

1. Delahunt, B., Grignon, D.J. &Eble, J.N. (2015). Tumours of kidney. InM. B. Amin, D. J. Grignon, J. R. Sringley& J. N. Eble (Eds.)*UrologicalPathology*(pp. 72-204). Philadelphia: Wolters Kluwer Health
2. Greenson, J.K., Hornick, J.L., Longacre, T.A. & Reuter, V.E (2015). Sternberg's diagnostic surgical pathology (6th edit., pp.1988-1991). Philadelphia: Wolters Kluwer Health
3. Moch, H., Bonsib, S.M. &Delahunt, B (2016). WHO classification of Tumours of theUrinarySystemand Male GenitalOrgans. Moch, H., Humphrey, P.A, Ulbright, T.M. &Reuter, V. E (Eds.), *Clearcellrenalcellcarcinoma*(4thedit., pp.18-21). Lyon: International AgencyforResearch on Cancer
4. Raspollini MR, Montagnani I, Montironi R, et al. A contemporaryseries of renalmas-seswithemphasis on recentlyrecognizedentitiesandtumors of lowmalignantpotential: A reportbased on 624 consecutive tumorsfrom a singletertiarycenter. PatholResPract. 2017 Jul;213(7):804-808.doi:10.1016/j.prp.2017.03.007.
5. Oltean MA, Matuz R, Sitar-Taut A, et al. Renal Cell CarcinomaWithExtensiveTumorThrombusIntotheInferior Vena Cava and Right Atrium in a 70-Year-Old Man. Am J MensHe-alth. 2019May-Jun;13(3):1557988319846404.doi:10.1177/1557988319846404.
6. Lee SE, Byun SS, Oh JK, et al. Significance of macroscopictumornecrosis as a prognosticin-dicatorforrenalcellcarcinoma. J Urol. 2006 Oct;176(4 Pt 1):1332-7; discussion 1337-8. doi: 10.1016/j.juro.2006.06.021.
7. Tickoo, S.K., Chen, Y. &Zynger, D.L. (2017). Böbrek ve sürrenal biyopsilerin yorumu. (Yase-min ÖZLÜK & İşin KILIÇASLAN, Çev. Eds.). İstanbul: Nobel Tip Kitabevleri
8. Paksoy, S., Tuna, B., Okçu, O., et al. Berrak hücreli renal hücreli karsinomlardagranelom yapıları. J CurrPathol. 2017; 3:67-71. doi: 10.5146/jcpth.2017.14
9. Arora K, Divatia MK, Truong L, et al. Sarcoid-likegranulomas in renalcellcarcinoma: The Houston MethodistHospitalexperience. AnnDiagnPathol. 2017 Dec;31:62-65. doi: 10.1016/j.anndiagpath.2017.07.003.
10. Becker HM. Carbonicanhydrase IX andacid transport in cancer. Br J Cancer. 2020 Jan;122(2):157-167. doi: 10.1038/s41416-019-0642-z.
11. Stillebroer AB, Mulders PF, Boerman OC, et al. Carbonicanhydrase IX in renalcellcarci-noma: implicationsforprognosis, diagnosis, andtherapy. EurUrol. 2010 Jul;58(1):75-83. doi: 10.1016/j.eururo.2010.03.015.
12. Tan PH, Cheng L, Rioux-Leclercq N, et al. ISUP RenalTumor Panel. Renaltumors: diag-nosticandprognosticbiomarkers. Am J SurgPathol. 2013 Oct;37(10):1518-31. doi: 10.1097/PAS.0b013e318299f12e.
13. Zhou M, Roma A, Magi-Galluzzi C. Theusefulness of immunohistochemicalmarkers in the-diagnosticandprognosticof renalneoplasms. ClinLabMed. 2005 Jun;25(2):247-57. doi: 10.1016/j. cll.2005.01.004.
14. Alaghehbandan R, PerezMontiel D, Luis AS, et al. Molecular Genetics of Renal Cell Tumors: A PracticalDiagnosticApproach. Cancers (Basel). 2019 Dec 30;12(1):85. doi: 10.3390/can-cers12010085.
15. Debien V, Thouvenin J, Lindner V, et al. SarcomatoidDedifferentiation in Renal Cell Carci-noma: FromNovelMolecularInsightsto New ClinicalOpportunities. Cancers (Basel). 2019 Dec 31;12(1):99. doi: 10.3390/cancers12010099.
16. Mickisch GH, Garin A, vanPoppel H, et al. EuropeanOrganisationforResearchandTreatment of Cancer (EORTC) GenitourinaryGroup. Radicalnephrectomyplus interferon-alfa-base-dimmunotherapycomparedwith interferon alfa alone in metastaticrenal-cellcarcinoma: a randomisedtrial. Lancet. 2001 Sep 22;358(9286):966-70. doi: 10.1016/s0140-6736(01)06103-7.
17. UnverzagtS, Moldenhauer I, Nothacker M, et al. Immunotherapyformetastaticrenalcellcar-cioma. Cochrane Database SystRev. 2017 May 15;5(5):CD011673. doi: 10.1002/14651858.